

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1948 ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 30ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἡ περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1948 λογοδοσία τελεῖται καὶ πάλιν ἐν μέσῳ σκληροῦ ἀγῶνος τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο πρωτίστως στρέφεται εὐλαβῆς καὶ εὐγνώμων, ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανος ἢ σκέψις ἡμῶν πρὸς τοὺς ἀκλονήτους ἐν τῇ πίστει πρὸς τὰ ἐκ παραδόσεως Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ προμάχους τῆς πατρίδος, οἵτινες χύνουν ἀφθόνως τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν τῆς ἔξωθεν ὑπονομευομένης πατρίου κληρονομίας, κληρονομίας οὐχὶ μόνον ἐδάφους, ἀλλὰ κυριώτατα κληρονομίας ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς, τῆς ὁποίας ἡ σημασία ὑπερβᾶσα τὰ στενὰ ὄρια τῆς χώρας ταύτης ἀπέβη παγκόσμιος ἀφετηρία καὶ πηγὴ πολιτισμοῦ καὶ φιλελευθέρου πνεύματος τῆς οἰκουμένης, πλὴν ψευδωνύμων τινῶν δημοκρατιῶν, παρὰ ταῖς ὁποίαις αἱ λέξεις ἐλευθερία καὶ δημοκρατία προσέλαβον νέαν σημασίαν, ἄγνωστον εἰς τοὺς δημιουργήσαντας τὸ ἀληθὲς περιεχόμενον τῶν ἐννοιῶν τούτων.

Ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον, ἔχουσα πλήρη συνείδησιν τῆς κληρονομίας ταύτης, ἀπέδειξεν εἰς πᾶσαν περίστασιν τίνα δύναμιν ψυχικὴν ἐμπνέουσι τὰ ἰδανικὰ ταῦτα πρὸς ἔμπρακτον ὑπεράσπισιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, περιεχομένου, τοῦ ὁποίου τὴν βαθεῖαν ἀλήθειαν δεικνύει ἀκριβῶς ἡ ἀμείωτος εὐψυχία καὶ αὐτοθυσίαι τῶν πιστῶν εἰς αὐτό.

Ἡ Ἀκαδημία ὥς Ἑλληνικὸν πνευματικὸν ἴδρυμα παραμένει ἀκλο-

νήτως προσηλωμένη εἰς τὰ ἔθνικα τῶν Ἑλλήνων ἰδανικά, ἀνόθευτα καὶ ἀκιβδήλευτα, ὑπερήφανος δὲ διὰ τὸν διεξαγόμενον ὑψηλόφρονα ἀγῶνα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ἐλευθερίας τῆς καὶ τῆς τιμῆς τῆς, κλίνει εὐλαβῶς τὸ γόνυ εἰς μνήμην τῶν ἡρώων, τῶν ὁποίων τὸ αἶμα ἐπότισε καὶ ποτίζει ἀκόμη τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπευθύνει χαιρετισμόν, πλήρη θαυμασμοῦ καὶ κατανύξεως, πρὸς τὰς μαχομένας δυνάμεις τοῦ ἔθνους, τὰς ἐνσαρκούσας τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον τοῦ γένους καὶ δημιουργούσας τὸ εὖελπι μέλλον τῆς πατρίδος.

Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ μεγάλη στιγμή τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ ἀγῶνος θὰ ἀποτελῇ ἐξαιρετόν τίτλον τιμῆς οὐχὶ μόνον ἡ αὐτοπρόσωπος συμμετοχὴ εἰς αὐτὸν καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ αἱματηρὰ θυσία, ἀλλὰ καὶ πᾶσα βοήθεια ἐνισχύσασα τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπλῶς Ἑλληνικός.

Ἐν τῇ ἔθνικῇ ταύτῃ δίνῃ εἶναι εὐνόητον ὅτι καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἀναλάβῃ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἠθικῶν ἰδίᾳ ἀμοιβῶν ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν ὅλην πολιτιστικὴν δρᾶσιν τῆς χώρας κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον.

Παρ' ὅλα ταῦτα καὶ παρὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς προσοχῆς τῆς ἔθνικῆς περιουσίας πρὸς τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα δὲν ἐλησμονήθη ἐντελῶς καὶ τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἔθνικόν ἔργον, μάλιστα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀπαραίτητον πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ λαοῦ.

1-2. Οὕτως ἡ μὲν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐχορήγησε δέκα πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἡ δὲ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κεφαλαίου τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτύπωσις καθυστερεῖ διὰ τὴν ἀνεπαρκῆ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τοῦ ιδρύματος ἡμῶν πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ πνευματικοῦ κύρους τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μεγάλα ἔθνικα τραπεζιτικά ἱδρύματα, τὰ ἔχοντα ἐπίγνωσιν τῆς τε ἰδίας αὐτῶν ἔθνικῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς σημασίας τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐκ νέου ἐκδηλωθεῖσαν ἔμπρακτον στοργὴν πρὸς αὐτήν.

3. Παρὰ τοῦ ἐν Elisabethville τοῦ Βελγικοῦ Congo ἐκδιδομένου Ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ «Νέα Ζωή» ἔλαβεν ἡ Ἀκαδημία τρεῖς ἀθλοθεσίας: 1) Μίαν μὲν τοῦ κ. Γεωργίου Ἀντωνιάδου ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας ἐξήκοντα, 2) δευτέραν δὲ τοῦ κ. Εὐστρατίου Χατζηευστρατίου ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας τριάκοντα καὶ 3) τὴν τοῦ κ. Πέτρου Γεωργιάδου ἐκ λιρῶν

Ἀγγλίας δέκα πέντε, πρὸς βράβεισιν τῶν καλλιτέρων διηγημάτων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ Ἑλληνικά ἦθη καὶ ἔθιμα ἢ τὴν καθ' ὅλου Ἑλληνικὴν ζωὴν. Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλουσιν ἀπονεμηθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1950.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει μετὰ συγκινήσεως ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἐκείνην Ἑλληνικὴν παροικίαν, ἡ ὁποία παρ' ὅλην τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς μητρὸς χώρας διατηρεῖ ἄσβεστον τὴν πατριωτικὴν φλόγα καὶ γνωρίζει διὰ παρομοίων ἐκδηλώσεων νὰ ἀναρριπίζη τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ νὰ ἐνισχύη τοὺς δεσμοὺς πρὸς τὴν μεγάλην πατρίδα, οὕτω δὲ νὰ ἀποβαίνῃ προκεχωρημένον φυλάκιον τῆς Ἑλληνικῆς ιδέας.

4. Ὁ κ. Μενέλαος Ζωτιάδης ἔθεσε καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν πρὸς βράβεισιν τοῦ καλλιτέρου ἔργου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι συνεταιριστικὴν κίνησιν ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

5. Τὸ ἐν Τήνῳ Ἱερὸν Ἰδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας διέθεσε καὶ πάλιν ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ἵνα βραβευθῇ διὰ τῆς Ἀκαδημίας τὸ καλλίτερον θεολογικὸν ἔργον.

6. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀθλοθετεῖ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ἵνα διὰ τῆς Ἀκαδημίας βραβευθῇ τὸ καλλίτερον ποίημα ὡς ὕμνος διὰ τὸ δάσος.

7. Οἱ Ἀδελφοὶ Παπαστράτου ἀθλοθετοῦσι παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς βράβεισιν ἐπιστημονικῆς ἱστορικῆς πραγματείας περὶ προσώπου δρᾶσαντος κατὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821.

8. Ἡ Ἀκαδημία ἀπεδέχθη τὴν κληρονομίαν τοῦ ἐκ Φιλιππουπόλεως Βασιλείου Κοντοδήμου.

9. Ὁ πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξιος Ε. Πάλης ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ πολύτιμον ἀρχεῖον τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σοφοκλέους Οἰκονόμου, ἀμφοτέρων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπιφανῶν ἐκπροσώπων τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς φιλογενεῖς τούτους ἀθλοθέτας καὶ δωρητάς ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει καὶ σήμερον τὰς θερμοτάτας αὐτῆς εὐχαριστίας διὰ τε τὴν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐμπιστοσύνην καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ σκέψιν, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ 1948 διὰ 355 τόμων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ὥς καὶ διὰ 1007 τευχῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων περιοδικῶν, προερχομένων ἐξ ἀνταλλαγῶν, δωρεῶν καὶ εἰδικῶν ἀποστολῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τῆς ἐπιτροπῆς F.A.O. ὥς καὶ τῆς Ἰσπανικῆς καὶ τῆς Ἀργεντινῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κέντρου βιβλίων, πρὸς οὓς πάντας ἀπευθύνονται αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία ἔχει ἤδη ἀξιόλογον βιβλιοθήκην, ἰδίᾳ ἀκαδημαϊκῶν δημοσιευμάτων, δυσσευρέτων ἄλλως ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾧ δὲ ὑπάρχει λαμπρὸν διαμέρισμα τοῦ μεγάρου, προωρισμένον διὰ τὴν βιβλιοθήκην, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκαταστήσωμεν ἀκόμη ἀξίως τοῦ ιδρύματος τὰ βιβλία ἡμῶν, διότι οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἀκαδημίαν πρὸς τοῦτο οὔτε ὁ δημόσιος θησαυρὸς οὔτε ἡ ἰδιωτικὴ γενναιοδωρία, οὕτω δὲ ἡ πλουσία αὕτη βιβλιοθήκη παραμένει νεκρά καὶ ἄνευ εὐρυτέρας ὠφελείας.

Καὶ ὅμως δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας ἄνευ τῆς πνευματικῆς καθ' ὅλου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἰδίᾳ ἀναγεννήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἠθικὴ βάσις τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ πολιτιστικοῦ συστήματος. Εἶναι ἀσφαλῶς πολλοῦ λόγου ἀξία καὶ ἀναγκαιοτάτη καὶ τῆς γεωργίας ἡ ἐνίσχυσις καὶ τῆς κτηνοτροφίας ἡ παραγωγή, ἀλλ' ἡ πρόοδος αὕτη μόνη θὰ φέρῃ πρὸς ὕλιστικὴν ἀντίληψιν τοῦ βίου, ἐὰν δὲν συμβαδίσῃ ἐκ παραλλήλου πρὸς ἀναζωογόνησιν ἡ πολυτιμοτάτη ἀνθρωποτροφία. Ὑπὲρ τῆς ἀνθρωποτροφίας ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουν τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ ἐρεῦνης, ἔχει καθήκον νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων, ἡμετέρων τε καὶ ξένων, ἡ Ἀκαδημία χώρας, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορία εἶναι μεστὴ ἀγώνων πνευματικῶν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπάρνησις τῶν κατ' ἐξοχὴν πνευματικῶν τούτων παραδόσεων τοῦ τόπου, ἀποτελεῖ ἄρνησιν αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς ὑποστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

Παρ' ὅλον τὸν ἀσθματικὸν τοῦτον δρόμον ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνωφερείας τῆς πατρίδος, δὲν ἀπεθαρρύνθη οὐδὲ ἐσβέσθη ἡ ἐπιστημονικὴ κίνησις ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τακτικῶν καὶ προσέδρων μελῶν αὐτῆς, ὥς καὶ ὑπὸ μὴ μελῶν, ἐγένοντο κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξήκοντα ἕξ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ ὁμιλίας, μαρτυροῦσαι περὶ τοῦ ζήλου πρὸς συντήρησιν τοῦ ὕψηλοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ιδρύματος.

Ἄλλ' αἱ ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ αἱ περὶ αὐτῶν ἀνακοινώσεις οὐδε-

μίαν ἔχουσιν ἀξίαν, ἐὰν παραμένωσιν ὡς οἰκογενειακὰ μυστικά καὶ ἀποκλείωνται τῆς δημοσιεύσεως, ἡ ὁποία μόνη παρέχει ὑπόστασιν εἰς αὐτάς ὑποβάλλουσα ταύτας εἰς τὴν διεθνῇ βάσανον. Μόνον δὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον προάγεται ἡ ἐπιστήμη καὶ ἕκαστον ἔθνος ὑφίσταται τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐν τῇ οἰκουμενικῇ παλαίστρᾳ. Διὰ τοῦτο δὲ τὰ ἐπιστημονικῶς προηγμένα ἔθνη ἔσπευσαν ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς εἰρηνικῆς περιόδου νὰ ἀναπληρώσωσι τὰς ἐκ τῶν μεγάλων πολέμων προελθούσας πνευματικὰς ζημίας καὶ καθυστερήσεις καὶ νὰ ἀνασυνδέσωσι τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῶν σχέσεις πρὸς ἄλλα ἔθνη. Ἐκ τῶν πρώτων δὲ ἀνεγέννησαν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν τὰ ἡττημένα κράτη, γενναίως χορηγούντων τῶν δημοσίων θησαυρῶν ἐπὶ τῇ ὀρθῇ σκέψει ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ζωὴ χώρας τινὸς ἀποτελεῖ τὴν ἐθνικὴν ταύτης προθήκην, τὴν κατ' οὐδὲν κατωτέρα τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προθηκῶν.

Ἀπὸ τῶν σκέψεων τούτων ὀρωμένη ἡ Ἀκαδημία ἀγωνίζεται νὰ προαγάγῃ τὰ δημοσιεύματα αὐτῆς ἀντιπαλαίουσα ἐπιμόνως κατὰ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀνεπαρκείας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι αὐτὴ ὑπεύθυνος.

Ἐκ τῶν Πρακτικῶν ἐκδίδεται ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ὁ τόμος τοῦ 1944, μετ' αὐτὸν δὲ θὰ κυκλοφορήσῃ συντόμως ὁ τόμος τοῦ 1945, ἐν ᾧ εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν οἱ τόμοι τοῦ 1943 καὶ 1947, ἐτοιμάζεται δὲ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 1946. Ἐξεδόθη πρὸ τινος ὥσαύτως ὁ ἡμίτομος τοῦ 1948.

Τῶν Πραγματειῶν εὐρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν οἱ τόμοι 13^{ος} καὶ 14^{ος}.

Τῶν Ἐπετηρίδων τῶν Ἐπιστημονικῶν Παραρτημάτων τῆς Ἀκαδημίας ὁμοία παρατηρεῖται καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκτύπωσιν διὰ τὴν μνημονευθεῖσαν οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος δις ἀνεστάλη ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκτυπώσεως ὅλων τῶν δημοσιευμάτων.

Ἐνεκα τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας ταύτης ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ τὰς διεθνεῖς ἀκαδημαϊκὰς ἐνώσεις κατέστη ἀδύνατος. Καὶ ὅμως αἱ τοιαῦται ἀποστολαὶ δὲν ἐνέχουσιν ἀπλῶς ἐπιστημονικὴν σημασίαν.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἡδυνήθη νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης διὰ τῶν ἀντιπροσωπευσάντων καὶ τὴν Κυβέρνησιν συναδέλφων κ.κ. Σωτηρίου καὶ Ὁρλάνδου.

Μετέχουσα δὲ ὀλοψύχως τῶν εὐτυχῶν ἐθνικῶν γεγονότων ἀπέστειλε συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς νικηφόρους ὑπερασπιστὰς τῆς

Κονίτσης καὶ πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις διὰ τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τοῦ Γράμμου.

Ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς νέας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης ἡ Ἀκαδημία συνεχάρη τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην κ. Χριστοφόρον ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς ἐθνικῆς σημασίας τοῦ ἔργου ἐν τῇ σπουδαίᾳ ἐκείνῃ ἐστὶς τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Ὡσαύτως ἐτέλεσεν ἡ Ἀκαδημία πέντε ἐκτάκτους συνεδρίας, μεταξύ τῶν ὁποίων μία μὲν ἁφιερώθη εἰς τὴν ἑκκλησίαν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν πρὸς σωτηρίαν τοῦ παιδίου ἀνὰ τὸν κόσμον με ὁμιλητὴν τὸν κ. Μπαλᾶνον, ἄλλη δὲ ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς «ἡμέρας τῶν Ἑνωμ. Ἐθνῶν» (24 Ὀκτωβρίου) με ὁμιλητὰς τὸν κ. Κουγέαν καὶ τὸν Δρα Angel de Castro, εἰσηγουμένου κατ' ἀμφοτέρας τοῦ Προέδρου κυρίου Τριανταφυλλοπούλου.

Ἀλλὰ τὸ ἔτος δὲν διέρρευσε ἀλυπον διὰ τὴν Ἀκαδημαϊκὴν οἰκογένειαν. Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου, ἔκλεισε τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνὴρ ἐπιφανέστατος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δικαίου καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας, ἐπίλεκτον δὲ μέλος τῆς Ἀκαδημίας ὁ Γεώργιος Στρέϊτ, κοσμήσας τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς σοφῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἐν τῷ διεθνῇ δικαίῳ καὶ θεμελιώσας ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου, τοῦ ὁποίου τὸ σύστημα ἐξέθηκεν εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους, ἀποτελοῦντας τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν διεθνὴ ἐπιστήμην τοῦ δικαίου. Τεκμήριον τῆς πρὸς τὸν ἀείμνηστον συνάδελφον διεθνῶς ἀπονεμομένης ὑπὸ τε τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ἁλλοδαπῶν ἐπιστημόνων τιμῆς εἶναι τὰ ὀγκώδη «Σύμμικτα Γ. Στρέϊτ», εἰς τὰ ὁποῖα συνειργάσθησαν κορυφαῖοι ἐπιστήμονες τοῦ δικαίου δέκα πέντε χωρῶν. Ὁ Γεώργιος Στρέϊτ ἀπήλαυσε καὶ ἄλλων ἐξαιρέτων τιμῶν μετὰ τοῦ διεθνοῦς κόσμου, ἐκλεγείς μέλος σημαντικωτάτων ἰδρυμάτων τοῦ διεθνοῦς δικαίου, εἰς τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν ἐξέχουσαι προσωπικότητες τῆς ἐπιστήμης ταύτης. Τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐπιστήμης ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ συνεπλήρωσε διὰ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς θεωρίας ἐν τῇ διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος πολυτίμους παρασχὼν ὑπηρεσίας καὶ ὡς πρεσβευτῆς καὶ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν κεκινημένῃ περιόδῳ τῆς χώρας, ἐπιδείξας ἀμείωτον ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, παρὰ ταῦτα δὲ καὶ ὑπέροχον ἀνθρωπισμόν, ὅστις ἄλλως διέκρινεν ὁλόκληρον τὸν τε δημόσιον αὐτοῦ καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Τὰ ἐπιστημονικὰ παραρτήματα τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὰ ὅποια συντελεῖται ἀξιόλογον ἐρευνητικὸν ἔργον συμπληροῦν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὴν ἐργασίαν αὐτῶν παρ' ὅλα τὰ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσχερείας προερχόμενα δυσάρεστα κωλύματα καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνώμαλον πρόοδον τῆς δημοσιεύσεως.

Α. Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἐπεράτωσε τὴν διευθέτησιν καὶ ἐνοποίησιν τῶν ἀρχείων αὐτοῦ καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὸ κύριον αὐτοῦ ἔργον ἥτοι τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συντάξεως τοῦ Λεξικοῦ καὶ τῆς ἀποδελτιώσεως χειρογράφων καὶ ἐντύπων κειμένων.

Ἡ ὕλη ἐνὸς συνήθους τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ εἶναι ἤδη συντεταγμένη καὶ ἀναμένει τοὺς ποθητοὺς οἰκονομικοὺς πόρους πρὸς ἐκτύπωσιν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ ἐκδοθέντες ἤδη τόμοι ἔτυχον τῆς ἀμερίστου ἐπιδοκιμασίας τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ὃ δὲ ἔπαινος ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς ἐργάτας τοῦ Λεξικοῦ.

Ἡ ἀποδελτίωσις περιέλαβεν εἴκοσι χειρογράφους συλλογὰς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται καὶ ἀξιόλογος συλλογὴ παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Φ. Κουκουλέ.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Λεξικοῦ ἐπλουτίσθη δι' εἴκοσι βιβλίων καὶ τριῶν χειρογράφων.

Ὁ λόγιος Ἱεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρόνιος Σταμούλης συνεχίζων τὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀρξαμένην στοργὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἱστορικὸν Λεξικὸν ἀπέστειλε καὶ κατὰ τὸ 1948 σημαντικὸν ἀριθμὸν φακέλων γλωσσικῆς ὕλης, συνοδευομένης καὶ διὰ ἐποπτικῶν παραδειγμάτων, ὥστε ὁ γλωσσικὸς θησαυρὸς νὰ καθίσταται σαφὴς καὶ διδακτικὸς. Ἡ Ἀκαδημία θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς, ὅπως ἀπευθύνη θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως διὰ τε τὸ πρὸς τὸ Λεξικὸν ἔμπρακτόν αὐτοῦ διαφέρον καὶ διὰ τὴν μεθοδικὴν του ἐργασίαν.

Τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Λεξικοῦ «Λεξικογραφικοῦ Ἀρχείου» ἐκτυποῦται ὁ Δ' τόμος* περιλαμβάνων ἐπιστημονικὰς πραγματείας τῶν κ.κ. Κουρμούλη, Παπαδοπούλου, Ῥωμαίου καὶ Μάνεση, ἐν τέλει δὲ καὶ γλωσσικὴν βιβλιογραφίαν τῶν ἐτῶν 1939 μέχρι 1947, καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συντάκτου κ. Βαγιακάκου.

Ἡ ἀπόδοσις θὰ ᾗτο ἀκόμη πλουσιωτέρα, ἐὰν δὲν εὑρίσκοντο ἐν ἐνεργείᾳ μόνον πέντε ὑπάλληλοι ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπομένων δέκα τεσσάρων.

Β. Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον εἶχε καὶ αὐτὸ ἡλαττωμένας τὰς ἐπιστημονικὰς του δυνάμεις, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, δὲν δύναται δὲ ἀκόμη μήτε λαογραφικοὺς διαγωνισμοὺς νὰ ἐκτελέσῃ μήτε ἀποστολὰς πρὸς συλλογὴν λαογραφικῆς ὕλης νὰ διενεργήσῃ διὰ τὴν ὅλην κατάστασιν τῆς χώρας. Παρὰ ταῦτα τὸ Ἀρχεῖον ἀπέκτησε 1) διὰ δωρεᾶς τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑταιρείας 4 χειρόγραφα ἐκ 1520 σελίδων λαογραφικῆς ὕλης. 2) Τρία χειρόγραφα (510 σελ.) τοῦ ἐν Σέρραις ἱατροῦ κ. Ἰππ. Μακρῆ 3) Ἐννέα χειρόγραφα (388 σελ.) ἐκ τοῦ Λαογραφικοῦ φροντιστηρίου τοῦ κ. Μέγα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. 4) Πλείονα χειρόγραφα δωρηθέντα ὑπὸ τε συντακτῶν τοῦ Ἀρχείου καὶ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἀρχείου Νικολάου Γ. Πολίτου.

Οὕτω δὲ τὰ νέα εἰς χειρόγραφα προσκτήματα τοῦ Ἀρχείου ἀνῆλθον εἰς 25 ἐκ 3240 σελίδων, ἀναφερόμενα εἰς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀρχείου ἐξεταζόμενα θέματα.

Ἡ ἀποδελτίωσις λαογραφικῆς ὕλης ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἱκανοποιητικὴ δὲ ὑπῆρξεν ἡ συγκομιδὴ καὶ ᾠσμάτων καὶ παροιμιῶν καὶ διστίχων καὶ παραδόσεων καὶ παραμυθίων καὶ ἄλλης ἀξιολόγου λαογραφικῆς ὕλης.

Ὡσαύτως ἀξία λόγου πρόοδος ἐγένετο ἐν τῇ κατατάξει καὶ ἐπεξεργασίᾳ τῶν τε δημοτικῶν ᾠσμάτων καὶ τῶν μύθων τῆς μαθητικῆς συλλογῆς.

Παρὰ ταῦτα προήχθη ἡ προπαρασκευὴ πρὸς δημοσίευσιν Ἀπανθίσματος τῶν δημοτικῶν ᾠσμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία ἀπαιτεῖ καὶ μελέτην καὶ κόπον, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ ἡ σύνταξις καὶ ἔκδοσις τοῦ περαιτέρω προβλεπομένου γενικοῦ συντάγματος τῶν δημοτικῶν ᾠσμάτων, ἔργου μέλλοντος ἀσφαλῶς νὰ τιμήσῃ καὶ τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν.

Ἡ λαογραφικὴ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1939 μέχρι 1947 συμπληρωθεῖσα εἶναι ἐτοίμη πρὸς δημοσίευσιν εἰς ἓνα τῶν προσεχῶν τόμων τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Ἐπίσης ἐξηκολούθησεν ἡ σύνταξις τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταλόγου τῶν Ἑλληνικῶν μύθων καὶ παραμυθίων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φιλλανδοῦ Antti Aarne.

Ἐν ἐκτυπώσει εὐρίσκονται, μετὰ βραδέος ἀτυχῶς ῥυθμοῦ, ὁ 3ος καὶ 4ος τόμος τῆς Ἑπετηρίδος περιέχοντος λαογραφικὰς πραγματείας τῶν κ.κ. Κ. Μαλτέζου, Μαρίας Ἰωαννίδου, Δ. Πετροπούλου, Γ. Σπυριδάκη, Δ. Οἰκονομίδου καὶ Δικαίου Βαγιακάκου ὡς καὶ τὰ ἐρωτηματολόγια πρὸς καθοδήγησιν τῶν συλλογέων λαογραφικῆς ὕλης συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Μέγα.

Ἡ λειτουργία τῆς Ἑθνικῆς Μουσικῆς Συλλογῆς δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ ἀρχίσῃ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ εἰδικευμένων διὰ τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς τῶν δημοτικῶν μελωδιῶν διὰ φωνοληψίας μουσικῶν. Ἡ Ἀκαδημία ἐζήτησε καὶ ἀναμένει τὴν ἀπόσπασιν ἀρμοδιῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἵνα ἐγκαινιάσῃ τὸ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου παρουσιάζει ἀπὸ τοῦ 1940 σημαντικὰς ἐλλείψεις, ὥστε νὰ προσκόπῃ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ βιβλίων.

Γ. Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον εἰργάσθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος μετὰ περὶ ὁρισμένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, τοῦτο μὲν διὰ τὴν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ἀπουσίαν τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, τοῦτο δὲ διὰ τὴν ἀναχώρησιν συντάκτου τοῦ Ἀρχείου πρὸς σπουδὰς, πρὸς δὲ τούτοις καὶ διὰ τὴν ἀπασχόλησιν μέρους τοῦ προσωπικοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ταξινομήσεως τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην τὴν πρόσκαιρον τὸ προσωπικόν τοῦ Ἀρχείου εἰργάσθη φιλοτίμως πρὸς ἀποδελτίωσιν δώδεκα ἐκτεταμένων βιβλίων καὶ πραγματειῶν, ὃ δὲ Διευθυντὴς αὐτοῦ παρεσκεύασε γενικώτερον διάγραμμα εὐρυτέρων δημοσιευμάτων τοῦ Ἀρχείου ἀφορώντων εἰς λεξικόν τῶν λογοτεχνικῶν κειμένων τῶν δύο πρώτων αἰώνων τῆς Τουρκοκρατίας (1453-1669) καὶ εἰς χρονολογικὸν πῖνακα τῶν σημαντικωτέρων κειμένων τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Β' τόμου τῆς Ἑπετηρίδος τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου, ἀνασταλεῖσα πρὸς καιρὸν διὰ τὰ γνωστὰ ἐμπόδια, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ συντελεσθῇ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, διότι ὅλη ἡ ἐπιστημονικὴ ὕλη εἶναι ἐτοιμὴ καὶ ἀναμένει τὴν οἰκονομικὴν αἰθρίαν τῆς Ἀκαδημίας.

Δ. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου, ἐξηκο-

λούθησε καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος νὰ ἀποτελῇται ἐκ μόνου τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, διότι δὲν κατωρθώθη νὰ ἐγκριθῇ ὁ διορισμὸς εἰδικοῦ ἐπιστήμονος, εἰδικῶς σπουδάσαντος τὴν ἱστορίαν τοῦ δικαίου, διὰ τὴν γενικήν, καίπερ οὐχὶ ἀνεξαίρετον, ἀπαγόρευσιν νέων διορισμῶν.

Ἀλλὰ καὶ μόνος παραμένων ὁ Διευθυντὴς ἡσχολήθη περὶ τὴν ἀναζήτησιν ἐθιμικοῦ δικαίου μελετῶν τοὺς συμβολαιογραφικοὺς κώδικας, τοὺς ἀποκειμένους εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ κράτους καὶ σημειῶν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα πρὸς ἀντιγραφὴν. Ἐπὶ τούτοις ἡρευνήθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ πλείονα περιοδικά, ἀναμένεται δὲ ὁ διορισμὸς τουλάχιστον ἑνὸς γραφέως πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντιγραφῶν.

Παρὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς ἐξέδωκε καὶ τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου, περιέχοντα μακρὰν πραγματείαν τοῦ ἰδίου, οὕτω δὲ τὸ Ἀρχεῖον καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος παρέμεινεν ἀτομικόν, συντηρούμενον διὰ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Ε. Τὸ Ἑλληνικὸν Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον χαρακτηρίζει καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1948 ἀσύνηθες οἰκονομικὸν σφρῖγος προερχόμενον ἐξ ἐνισχύσεων καὶ δωρεῶν εἰδικῶς πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον ἀπευθυνομένων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διέθεσε 32.900.000 δρ., ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις Δωδεκανήσου διὰ τὸν ἐν Ρόδῳ Ὑδροβιολογικὸν σταθμὸν 1.500.000 δραχμῶν, διὰ τὸν αὐτὸν δὲ σταθμὸν ὁ Δωδεκανησιακὸς Ὄργανισμὸς Κοινωνικῆς Προνοίας 10.000.000 δρ., ἡ Γενικὴ Γραμματεία Τουρισμοῦ 5.000.000 δρ. καὶ ὁ κ. Γεώργιος Μελάς 100.000 δρ. Διὰ τὰ ἐν Πειραιεὶ ἐργαστήρια τοῦ Ἰνστιτούτου προσέφερον ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα 3.000.000 δρ., ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα 700.000 δρ. καὶ ὁ κ. Παῦλος Μελάς 250.000 δρ.

Ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Πλάτωνος Μεταξᾶ, προσέφερε 2.000 δολλαρίων καὶ ὁ κ. Πεζᾶς 50 δολλάρια.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ βοηθείας δι' εἰδικῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρεχώρησεν εἰς τὸ Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτούτον 500.000.000 δρχ. καὶ 50 χιλιάδας δολλαρίων.

Κατὰ ταῦτα τὸ Ἰνστιτούτον ἐνισχύθη ἐν ὅλῳ διὰ 553.000.000 δρχ. καὶ 52.050 δολλαρίων.

Οὕτως ἐνισχυθέν τὸ Ἰνστιτούτον ἡδυνήθη νὰ ἐπισκευάσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὰς ἐν Πειραιεὶ κεντρικὰς ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ διὰ τὰ βιολογικὰ καὶ χημικὰ ἐργαστήρια, ὥστε νὰ λειτουργήσῃ ταῦτα κανονικῶς. Ὑπο-

λείπεται νά γίνη ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία τοῦ ὀπτικοῦ καὶ τεχνολογικοῦ ἐργαστηρίου ὡς καὶ τοῦ μουσείου καὶ τοῦ ἐνυδρείου.

Ἦτοιμάσθη ὡσαύτως ἡ αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τοποθετηθῶσι τὰ ἀποσταλέντα πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον πολυάριθμα βιβλία, περιοδικὰ καὶ οἱ ναυτικοὶ καὶ ὑδρογραφικοὶ καὶ ἄλλοι χάρται, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν πολύτιμον ἐπιστημονικὸν ἀναγνωστήριον.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος συνεπληρώθη περαιτέρω ὡσαύτως ὁ Σταθμὸς τῆς Ῥόδου διὰ τῆς παρασχεθείσης ἐνισχύσεως εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διορισθέντος δὲ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ. ὁ Σταθμὸς τῆς Ῥόδου ἤρχισε τὴν κανονικὴν του λειτουργίαν ἤδη ἀπὸ τῆς 2^{ας} Ὀκτωβρίου 1947, ὅτε ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν περίοδον 1947-48 ἐγένοντο διὰ τοῦ σκάφους «Γλαύκη» τρία ταξίδια ἐξερευνήσεως εἰς τε τὸ ΝΑ Αἰγαῖον καὶ τὴν Δωδεκάνησον, καὶ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν Σαρωνικόν, τὸ Ν. καὶ Β. Εὐβοϊκὸν μέχρι τῆς περιοχῆς τῆς Σκιάθου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑδρολογικῶν παρατηρήσεων.

Ἐκ παραλλήλου ἐξηκολούθησαν αἱ ἔρευναι τῆς βιολογίας τῶν κυριωτέρων ἰχθύων τῆς ἀλιευτικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν πορισμάτων τῆς ὑδροβιολογίας, ἵνα θετικῶς εὐδοκιμήσῃ.

Τὰ ἐργαστήρια τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ῥόδου ἐμελέτησαν τοὺς πλαγκτονοικοὺς ὁργανισμοὺς παρακειμένων θαλασσίων περιοχῶν, τὴν ἐμφάνισιν καὶ οἰκονομικὴν σημασίαν τῶν φυκῶν τῆς Ῥόδου, προέβησαν εἰς πειράματα διαφόρων τρόπων ραφῆς δικτύων καὶ ἐπλούτησαν τὸ μουσεῖον διὰ θαλασσίων ὁργανισμῶν.

Τὸ Ἰνστιτούτον ἐπιδιώκει, ὅπως διὰ τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας ἰδρυθῶσι ὑδροβιολογικοὶ σταθμοὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἀξιόλογοι ἐργασίαι τοῦ Ἰνστιτούτου ἤρχισαν νὰ γίνωνται προσिताὶ εἰς τὴν μελέτην διὰ τῆς ἐκδόσεως «Πρακτικῶν τοῦ Ἑλλ. Ὑδρ. Ἰνστιτούτου», τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε δύο τεύχη περιέχοντα ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἔργα τοῦ ιδρύματος ὡς καὶ αὐτοτελεῖς μελέτας ὑδροβιολογικῶν θεμάτων.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐρευνῶν τοῦ ιδρύματος παρεχωρήθη εἰς αὐτὸ κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐφοδιασμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ τὸ ἐρευνητικὸν σκάφος «Ὁχάϊο Στέϊτ», 220 τόνων, τὸ ὁποῖον μετανομασθὲν εἰς «Ἀλκυόνην» ἐπισκευάζεται, ὥστε συντόμως νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν.

Ἡ προθυμία πρὸς γενναίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὑδροβιολο-

γικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, διαφωτισθείσης περὶ τῆς σημασίας τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τῶν εἰδικῶν μελῶν αὐτῆς κ.κ. C. Whipple καὶ R. Nesbit, ὥς καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνασυγκροτήσεως, ἐπισπᾷ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας τοῦ Ἰνστιτούτου, τοῦ ὁποίου ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης συνάδελφος κ. Δοντᾶς ὥς καὶ οἱ ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ συνάδελφοι καὶ ἄλλοι συνεργάται δύνανται νὰ εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι διὰ τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν ἐπιτυχίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας δρῶντος.

Εἰς τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὰς θεωρητικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐπιστήμας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παρὰ τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, δὲν ἀπομένει ἄλλη ἐλπίς βελτιώσεως τῆς θέσεως αὐτῶν ἢ ἡ παρὰ τῷ Ἰνστιτούτῳ μαθητεία ὥς καὶ ἡ ἐκκλησις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως προσέξῃ κατὰ σύμμετρον τρόπον καὶ τὸ ἄλλο ἐπίσης σπουδαῖον ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον εἶδομεν μετὰ πόσης ἀγωνίας οἰκονομικῆς ἐπιτελεῖται.

ΕΠΑΙΝΟΙ, ΒΡΑΒΕΙΑ, ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Ἔνεκα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης δυσπραγίας καὶ τὸ βραβευτικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ὑπῆρξε περιορισμένον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ὅστις δὲ ἀναγνωρίζει τὴν ἀξίαν τῶν ἀμοιβῶν τούτων διὰ τὴν γενικωτέραν πρόοδον πάσης χώρας, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἐπέρχεται ἢ ἐπὶ ἐθνικῇ ζημίᾳ.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμονται:

1. Ἐπαινος εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Γεωργίας Νομ. Φωκίδος κ. Νικόλαον Χρ. Σέτταν διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐν χειρογράφῳ μελέτην αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικαὶ καὶ γεωργοοικονομικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν Θεσσαλίαν». Ὁ συγγραφεὺς διαμείνας ἐπὶ ὀκταετίαν ὥς κρατικὸς γεωπόνος ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ εὐρύτερον ἀντιλαμβάνομενος τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐμελέτησε τὰς φυσικὰς, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς Δ. Θεσσαλίας, στηριζόμενος δὲ εἰς ξένας καὶ ἰδίας ἐρεῦνας διὰ συνεχῶν περιηγήσεων ἀνὰ τὴν περιοχὴν ἐκείνην, κατέληξεν εἰς ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα, ἄξια, κατὰ μέγα μέρος, προσοχῆς, ἀλλ' οὐχὶ πάντα ἐπὶ τοῦ παρόντος

ἐφαρμόσιμα. Θὰ ἦτο εὐκταῖον, ὅπως παρόμοιαι μελέται γίνωσιν ὑπὸ κρατικῶν γεωπόνων καὶ δι' ἄλλας περιοχάς.

2. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. Π. Κασσανδρέα διὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μελέτην «Ἡ καστανιά καὶ ἡ οἰκονομικὴ σημασία της ὡς καρποφόρου καὶ δασικοῦ δένδρου».

Μετ' ἐξέτασιν τῶν βοτανικῶν χαρακτήρων, τῶν φυσικῶν συνθηκῶν τῆς ἀναπτύξεως τῆς καστανέας ὡς καὶ τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων καὶ τῶν νόσων τοῦ δένδρου τούτου, ὁ συγγραφεὺς καθορίζει τὴν δενδροκομικὴν καλλιέργειαν τῆς καστανέας, τὰς ποικιλίας αὐτῆς καὶ τὴν συντήρησιν τῶν καρπῶν ὡς καὶ τὴν δασικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δένδρου, ἐξάγει δὲ τὴν ἀξίαν τῶν καστανῶν ὡς ἀζωτούχου τροφῆς, ἰδίᾳ δὲ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ὁμοίας περιεκτικότητος ἄμυγδάλων. Ἐν ἰδίῳ κεφάλαίῳ ἐρευνῶνται αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι πρὸς δημιουργίαν καστανεῶνων διὰ τῆς σπορᾶς καὶ τῆς ἐξημερώσεως ἀγρίων καστανεῶν. Λεπτομερὲς εἶναι καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δένδρου ὡς δασικοῦ εἵδους, οὕτω δὲ ὁ συγγραφεὺς παρέσχεν ὠφέλιμον ἔργον.

3. Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ μαθητὰς τῆς 3ης ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Λαρίσης, διότι ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ προώρως ἐκλιπόντος Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Βασιλείου Τσίριμπα ἐδενδροφύτευσαν τὸν λόφον τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλεῖου τῆς Λαρίσης καὶ ἐμπράκτως ἔδειξαν τὴν ὑπὲρ τοῦ πρασίνου ἀγάπην αὐτῶν πρὸς μεγάλην κοινωνικὴν ὠφέλειαν.

4. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν Καθηγητὴν τῆς Παιδιατρικῆς κύριον Κ. Χωρέμην διὰ τὴν μονογραφίαν αὐτοῦ «Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς στρεπτομυκίνης εἰς τὴν θεραπείαν τῆς παιδικῆς φυματιώσεως, 1948». Ἡ μονογραφία αὕτη ἀποτελεῖ ἀξίαν λόγου συμβολὴν εἰς τὴν θεραπευτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς στρεπτομυκίνης καὶ ἐμπεριστατωμένην μελέτην τῆς ἐνεργείας αὐτῆς εἰς περιπτώσεις φυματιώδους μηνιγίτιδος καὶ ἄλλων μορφῶν φυματιώσεως τῶν παιδῶν, διατυπωμένην οὐ μόνον διὰ κλινικῶν παρατηρήσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ πλείστων ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν, οὕτω δὲ ἐμφανίζει τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ ὑστεροῦσαν ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ τούτῳ ζητήματι.

5. Τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἱατρικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ἐπιστη-

μονικὴν αὐτῆς λειτουργίαν. Ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρεία τῶν Ἀθηνῶν ἰδρυθεῖσα τῷ 1835 ἀπετέλεσεν ἔκτοτε τὴν ἱατρικὴν ἐστίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεπτύχθη πάντοτε ἡ ἱατρικὴ κίνησις τῆς πρωτεύουσας καὶ συνετηρήθη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπικοινωνία καὶ συζήτησις τῶν ἱατρῶν περὶ παντὸς ἱατρικοῦ ἐπιστημονικοῦ ζητήματος μακρὰν πάσης ἐπαγγελματικῆς ἐπιδιώξεως, ἥσκησε δὲ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο εὐρυτέραν ἐπίδρασιν πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τῆς πρωτεύουσας καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως καὶ ἐρεῦνης, πολυτίμους παρασχοῦσα ὑπηρεσίας οὐχὶ μόνον πρὸς τὸ ἱατρικὸν σῶμα, ἀλλὰ συχνότατα καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ Κράτος. Ἐπέτελεσε δὲ τὸ ὠφέλιμον αὐτῆς ἔργον ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρεία οὐχὶ μόνον διὰ τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεδρίων, ἀλλὰ καὶ διὰ προκηρύξεως διαγωνισμῶν καὶ διὰ τῆς ὁργανώσεως συνεδρίων τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν παρ' ὅλας τὰς ἐκάστοτε δυσχερείας. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι, μάλιστα κατὰ τὰς παλαιότερας περιόδους, οὐδὲν ἄλλο ἐλεύθερον ἐπιστημονικὸν ἱατρικὸν κέντρον ὑπῆρχε, δὲν θὰ θεωρήσῃ ὡς ὑπερβολὴν τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Θεοδώρου Ἀφεντούλη εὐστόχως λεχθὲν ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι αὐτῆς ὅτι «ὁ βίος τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν εἶναι αὐτόχροημα ἡ ἱστορία τῆς νέας Ἑλληνικῆς Ἱατρικῆς, ὅπου ὡς εἰς κοινὸν ταμεῖον συρρέει πᾶσα ἐπιστημονικὴ συγκομιδὴ».

Μολονότι ἡ ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου ὁργάνωσις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι σήμερον εὐρυτέρα καὶ πολυσχιδεστέρα ἢ ἄλλοτε, ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρεία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐθνικῶς ὠφέλιμος καὶ ἐπιστημονικῶς συντελεστικὴ εἰς πρόοδον, ἀξίως τῆς μακρᾶς αὐτῆς σταδιοδρομίας, διὸ καὶ ἀπονέμεται εἰς αὐτὴν τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας.

Μετὰ γνώμην τῆς τάξεως τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας ἀπονέμεται :

1. Τὸ ἐξ 900.000 δρχ. βραβεῖον τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, τὸ προωρισμένον διὰ τὸ καλλίτερον θεολογικὸν ἔργον τὸ δημοσιευθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1947, εἰς τὸν τακτ. καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Βασίλειον Βέλλαν διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν δύο πρώτων τευχῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθείσης νέας ἐκδόσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Βέλλα παρέχει εἰσαγωγὴν εἰς ἕκαστον βιβλίον, τὸ κείμενον τῆς μεταφράσεως τοῦ Ο' καὶ νέαν μετάφρασιν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου Ἑβραϊκοῦ κειμένου, ἐπὶ τούτοις δὲ πλουσιώτατα σχόλια ἐρμηνευ-

τικά τοῦ ἐν πολλοῖς δυσνοήτου κειμένου, ἀπορρέοντα ἐκ τῆς βαθείας γνώσεως τῶν πηγῶν καὶ ἐκ τῆς κριτικῆς αὐτῶν χρήσεως ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, συντελοῦντα δὲ εἰς πληρεστέραν κατανόησιν τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῆς Π. Διαθήκης ὡς καὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς αὕτη ἐγράφη.

2. Βραβεῖον ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας ἀπονέμεται μετὰ θάνατον εἰς τὸν ἡρώϊκῶς πεσόντα καὶ ἐξόχως δράσαντα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν δημοδιδάσκαλον Δισπηλιοῦ-Καστορίας Νικόλαον Παπαθανασίου. Ὁ δημοδιδάσκαλος Παπαθανασίου ἐφονεύθη τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1948 μαχόμενος εἰς τὸ Βίτσι ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ λόχου αὐτοῦ καὶ ἔκλεισε τὴν ζωὴν του ἀνταξίως τοῦ ὅλου του πατριωτικοῦ παρελθόντος. Καὶ πρὸ τοῦ κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἀγῶνος ἠγωνίσθη κατὰ τῶν κομιτατζήδων μετ' ἐπιμονῆς καὶ εὐστοχίας, οὕτω δὲ ἠδυνήθη νὰ ἀναπτέρωσῃ τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων. Ἀλλ' ἂφ' οὗτο ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἀνέπτυξεν ἀπαράμιλλον τόλμην καὶ εὐψυχίαν καὶ αὐτοθυσίαν καὶ διεκρίθη εἰς πάσας τὰς μάχας, τῶν ὁποίων μετέσχεν, ὡς τονίζουσιν αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις. Καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Καστορίας καὶ τοῦ Βοΐου καὶ εἰς τὰ Κρούσια καὶ εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν καὶ εἰς τὴν Ὠμορφοκκλησιάν καὶ εἰς πλείστας ἄλλας θέσεις ἐξετέλεσε τὰς δυσκολωτέρας ἀποστολὰς ἡρεμος, ψύχραιμος καὶ ἀτρόμητος πολεμῶν πάντοτε ὀρθὸς καὶ ἀψηφῶν τὰ περὶ αὐτὸν διασταυρούμενα βλήματα, ἀγωνιζόμενος ἐκ τοῦ συστάδην πρὸς ὑπερτέρας δυνάμεις καὶ καταβάλλων αὐτάς, μὲ ἐξήκοντα ἄνδρας ἐξοντώνων καὶ διαλύων δύναμιν διακοσίων ἐχθρῶν. Κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἀμμούδας προσβαλὼν τὸν ἐχθρὸν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μετὰ μεγίστης πρὸς τὸν θάνατον περιφρονήσεως καὶ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ ὀρεινοῦ ὄγκου τῆς Ἀμμούδας. Οὕτω βαδίζων ἀπὸ κατορθώματος εἰς κατόρθωμα ἀπέβη μετὰ τοῦ ὑποδειγματικοῦ τοῦ λόχου ὁ πραγματικὸς τρόμος τῶν ξενοδούλων ὀρδῶν. Εἰς τὴν μάχην τῆς Ἀλεβίτσης διὰ τολμηροτάτης νυκτερινῆς ἐπιχειρήσεως συνετέλεσεν εἰς τὴν ταχύτεραν πτώσιν τοῦ ὄχυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνέρχεται ἐκ τῶν πρώτων.

Ἀπασαι αἱ πληροφορίες αὗται στηρίζονται εἰς ἐπισήμους πηγάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐκτενεῖς καὶ χαρακτηρίζουσι διὰ πλειόνων τὸν λαμπρὸν τοῦτον δημοδιδάσκαλον. Δις προάγεται ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, προτείνεται διὰ δοχικῶς διὰ τὸν πολεμικὸν σταυρὸν γ'. καὶ α'. τάξεως, διὰ τὸ χρυσοῦν ἀριστεῖον ἀνδρείας καὶ διὰ τὴν μονιμοποίησίν του ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ.

Ἡ γενομένη εἰς Ἀργος Ὀρεστικὸν κηδεῖα του καὶ οἱ ἐκφωνηθέντες

κατ' αὐτὴν δέκα πέντε λόγοι, ἐκπροσωποῦντες πάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ὀργανώσεις ἐπὶ κεφαλῇς τὴν Ἑκκλησίαν, μαρτυροῦν περὶ τοῦ ἡρώϊκοῦ τούτου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἠσθάνετο εἰς τὰς φλέβας του τὸ αὐτὸ ἡρώϊκον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐζωογόνει καὶ τὸν πάππον του Παπαθανάσῃν τὸν λειτουργοῦντα μὲ τὸ ὄπλον παρὰ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν πατέρα του Ἀνδρέαν Παπαθανάσῃν διδάσκοντα μὲ τὸ ὄπλον ἐπὶ τῆς ἔδρας, ἕως οὗ ἔπесε καὶ αὐτὸς μαχόμενος κατὰ τῶν κομιτατζήδων.

Ἡ Ἀκαδημία τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου διδασκάλου, ὅπως ἐτίμησεν ἄλλοτε καὶ τὴν μνήμην τῆς ἡρωϊδὸς ἐκείνης διδασκαλίσσης Βασιλικῆς Παπαθανασίου, ἐκτελεῖ πατριωτικὸν καθῆκον ἀπέναντι τῆς μνήμης ἀνδρὸς ὑπερόχου, διὰ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθισταμένου συμβόλου τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου τοῦ πιστοῦ εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ ἐξαφανίζοντος τὸ στίγμα εὐαρίθμων, εὐτυχῶς, ἀρνησιπατριδῶν συναδέλφων του.

3. Χαλκοῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τέσσαρα γυμναστικά καὶ ἀθλητικά σωματεῖα, τὰ ἀρχαιότατα ἐν Ἑλλάδι καὶ Κύπρῳ, ἥτοι εἰς τὸν Πανελλήνιον Γυμναστικὸν Σύλλογον, ἰδρυθέντα τῷ 1891, τὸν Ἑθνικὸν Γυμναστικὸν Σύλλογον, ἰδρυθέντα τῷ 1893, ἀμφοτέρους δὲ ἐν Ἀθήναις, τὸν Ὅμιλον τῶν ἑρετῶν τοῦ Πειραιῶς, ἰδρυθέντα τῷ 1888 καὶ τὸν ἐν Λεμεσῷ τῆς Κύπρου «Γυμναστικὸν Σύλλογον τὰ Ὀλύμπια» ἰδρυθέντα τῷ 1892.

Ἐὰν ὑπάρχη ἐπίδοσις ἀθλητικῇ ἐν Ἑλλάδι ὀφείλεται ἀναμφισβητήτως εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους τούτους Συλλόγους, οἱ ὅποιοι ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀνδρῶν ἐνθουσιωδῶν διδασκάλων καὶ ἱεραποστόλων τῆς γυμναστικῆς οἱοὶ οἱ ἀείμνηστοι Ἰω. Φωκιανός, Ἰω. Χρυσάφης καὶ ἄλλοι, κατώρθωσαν νὰ ἀναζωογονήσουν τὸ Ἑλληνικὸν φίλαθλον πνεῦμα καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἀγωνιστικὴν εἰς τὸν τόπον, ἐκ τοῦ ὁποῖου αὕτη διεδόθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Εἰς τοὺς πρώτους ἐν Ἀθήναις γυμναστικοὺς συλλόγους ὀφείλεται ἡ προπαρασκευὴ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε καὶ εἰς τοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1896 νὰ παρουσιασθῇ αὕτη εὐπρόσωπος μεταξὺ ἐθνῶν ἀπὸ μακροῦ ἀσκούντων ἀθλητισμόν, καὶ πλεονας Πανελληνίους ἀγῶνας νὰ ὀργανώσῃ πρὸς τόνωσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἡ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἑλληνικῷ πνεύματι ὀργάνωσις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν γένει μακρὰν πάσης ἐπαγγελματικῆς χροιάς, ἀποτελεῖ πάντων μὲν, μάλιστα δὲ τῶν Ἑλλήνων καθῆκον. Ἡ δὲ διάδοσις τῆς σωματικῆς ἀγω-

γῆς καὶ τῆς θεραπείας τοῦ σώματος εἶναι θεμελιώδης προϋπόθεσις τῆς εὐεξίας τοῦ ἔθνους τῆς τε σωματικῆς καὶ τῆς διανοητικῆς. Ἐὰν δὲ λάβω-
μεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ παλαιστραὶ καὶ τὰ γυμνάσια τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων
ὕψηρξαν καὶ διδασκαλεῖα τῆς ἀπαραμίλλου ἐκείνης Ἑλληνικῆς τέχνης,
τῆς προσιτῆς εἰς πάντα ἄνθρωπον ἄνευ ἰδιαιτέρας χειραγωγήσεως καὶ
μυστικῆς μυσέως, τότε θὰ κατανοήσωμεν τὴν πολλαπλὴν σημασίαν τῆς
γυμνασίας τοῦ σώματος καὶ τὴν ἐξαίρετον ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους,
ὅπως δαπανήσῃ περισσότερα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἀκριβῶς δὲ
ἡ γλισχρότης τῶν μέσων, μάλιστα εἰς παλαιότερους χρόνους, καὶ ἡ ἀπό-
δοσις τῶν ἀρχαιοτάτων γυμναστικῶν συλλόγων παρὰ τὰς δυσχερείας
ταύτας καθιστᾷ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν πολυτιμότερας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν
καὶ συντήρησιν τοῦ φιλάθλου πνεύματος. Ἡ ἀπονομή τοῦ μεταλλίου τῆς
Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὸν ἀπομεμακρυσμένον ἐκεῖνον Ἑλληνικὸν Σύλλογον
τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου ἀποτελεῖ ὀφειλομένην ἀναγνώρισιν καὶ τοῦ
λαμπροῦ ἐκείνου σωματείου τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνεχουσῶν καὶ ἰδιαιτέραν
ἐθνικὴν σημασίαν διὰ τε τὸν ἀκραιφνῆ χαρακτήρα τῆς μεγαλονήσου καὶ
διὰ τὴν συνέχειαν τοῦ γένους ὡς καὶ διὰ τὴν διὰ τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων
συνοχὴν αὐτοῦ. Τὰς ὥραίαις ταύταις ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἔθνος τιμᾷ σήμερον
ἡ Ἀκαδημία διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ μεταλλίου αὐτῆς.

Τοιοῦτο ἦτο κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας,
περιωρισμένον κατὰ ποσὸν ἐν σχέσει πρὸς προπολεμικὰ ἔτη, ἀλλὰ ἐπίσης
ἐθνικῶς ὠφέλιμον. Θὰ ἦτο δὲ ἀκόμη ὠφελιμώτερον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς
τῆς χώρας, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ καθίσταται ἐγκαίρως προσιτὸν εἰς τοὺς
ἐνδιαφερομένους ἐπιστήμονας διὰ ταχείας ἐκδόσεως τῶν δημοσιευμάτων
τῆς Ἀκαδημίας. Δυστυχῶς δὲν κατωρθώσαμεν μέχρι τοῦδε νὰ πείσωμεν
τοὺς ἀρμοδίους ὅτι τὰ δημοσιεύματα τὰ ἐπιστημονικὰ ἔχουν διὰ τὴν
Ἀκαδημίαν ζωτικὴν σημασίαν καὶ συντηροῦν ὅπωςδῆποτε τὴν ἐπιστημο-
νικὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγή-
σωμεν διατὶ εἰς ἰδιωτικὴν ἐταιρείαν ἐδόθησαν πρὸς ἔκδοσιν δημοσιευ-
μάτων τριακόσια ἑκατομμύρια, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἐπίσημον καὶ ἐθνικὴν ταύτην
ἐπιστημονικὴν ἐταιρείαν, τὴν Ἀκαδημίαν, παρέχονται μόνον ἐξήκοντα.
Ἄς ἐλπίσωμεν εἰς τὴν θεῖαν φώτισιν! Ἡ Ἀκαδημία παρ' ὅλα τὰ οὐσια-
στικὰ ἐμπόδια ταῦτα, τὰ ὁποῖα κατήντησαν τυπικὰ διὰ πάντα τὰ πνευ-
ματικὰ ἰδρύματα, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς κεντριζομένη ὑπὸ
τοῦ ἐπιβεβλημένου τούτου ἀγῶνος, διότι πιστεύει ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς

προόδου τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τοῦ πνεύματος τούτου ὠρμήθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας Πρόεδρος κ. Τριανταφυλλόπουλος καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ οἱ συνάδελφοι Ἀκαδημαῖκοι καὶ πάντες οἱ ἐπιστημονικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἐξακολουθοῦντες ἥρεμοι τὴν ἐργασίαν των ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τῶν ἀντιξίων συνθηκῶν.

Εὐγνώμονες δεχόμεθα πάντες τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποῖαν παρέχει εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἡ παρουσία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης μετὰ τῶν Βασιλικῶν Πριγκίπων κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Χαίρομεν δέ, διότι ἡ παρουσία τῶν πολυπληθῶν πνευματικῶν ἀκροατῶν προσεπικυροῖ τὴν σημασίαν τῆς ἐπιστήμης διὰ τὴν ἀνωτέραν ὑπόστασιν τῶν ἐθνῶν. Ἐὰν πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἀξίων λόγου διάπυρος φιλοδοξία εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου πρὸς ἐξευγενισμόν τῆς ζωῆς, πόσον περισσότερο πρέπει νὰ εἶναι τοῦτο σκοπὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μήτηρ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ιδέας τῆς Ἀκαδημίας!
